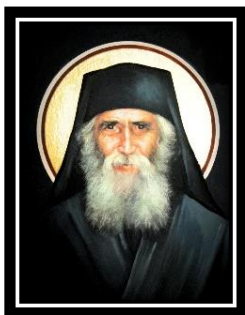

Ορθόδοξο Χριστιανικό Τριμηνιαίο Περιοδικό
Δεκέμβριος - Φεβρουάριος 2019-2020

Τεύχος 4^ο

ΤΟ ΛΕΝΤΙΟΝ

*«...ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν
λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν». (Ιωάν. 13 στιχ. 4)*

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

«ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Ο Σκοπός μας & Πληροφορίες της Ενώσεως.....	3
Πνευματικά Θέματα	
«Ουκ ήλθα διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονεῖσαι καὶ δοῦνε τὴν ψυχὴ μου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας».....	4
«Οἱ κληρονόμοι τοῦ Οὐρανοῦ».....	5
Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Βερίνου Αἰγίου....	8
Ἡ συνεστίαση τῆς Ενώσεώς μας.....	11
Ἱερά Μονή Ἁγίου Βλασίου Ἄνω Τρικάλων Κορινθίας.....	13
Ἀνέκδοτα π. Ἰωὴλ Γιαννακοπούλου.....	20
Εσύ ρωτάς καὶ ἐγὼ ἀπαντῶ!.....	22

« Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματίου »

Πρόεδρος: Ηλίας Καπαρελιώτης
Καθηγητής Dr.
Αντιπρόεδρος: Γεώργιος Γκανιάτσος
Φαρμακοποιός
Γενικός Γραμματέας: Μαρία Δημοπούλου
Φιλόλογος
Ταμίας: Νικόλαος Μαραγκός
Νομικός
Ειδ.Γραμματέας: Αθανάσιος Σιδηρόπουλος
Ἐμπορος
Α. Αναπληρ. Μέλος: Ελένη Χρυσού
Αρχιτέκτων
Β. Αναπληρ. Μέλος: Σταύρος Πουλογιαννόπουλος
Γυμναστής

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΝΩΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

«ΔΙΑΚΟΝΟΙ ΤΩΝ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ»

Σκοπός και πόθος μας είναι να κοινωνήσουμε και να διακονήσουμε τον Χριστό, εν τω προσώπω ἐνὶ ἐκάστῳ τούτων τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν μας.

«ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε». (Ματθ. κε' 31-46)

Πληροφορίες και εγγραφές μελών στα τηλέφωνα:

2102281734 / 6974606161

Δευτ.-Τετ.-Σαβ. 10:00-14:00 & Τριτ.-Πεμπ. 10:00-14:00 & 17:00-20:00

Ἡ Ἰστοσελίδα μας: www.poeka.gr

Ἐδρα του Σωματείου: Σάρωνος 6,

Τ.Κ. 111 43 Ἀθήνα

Email: diakonoι.xristou@gmail.com

Α.Φ.Μ.: 997249989, Δ.Ο.Υ. ΙΔ Ἀθηνῶν.

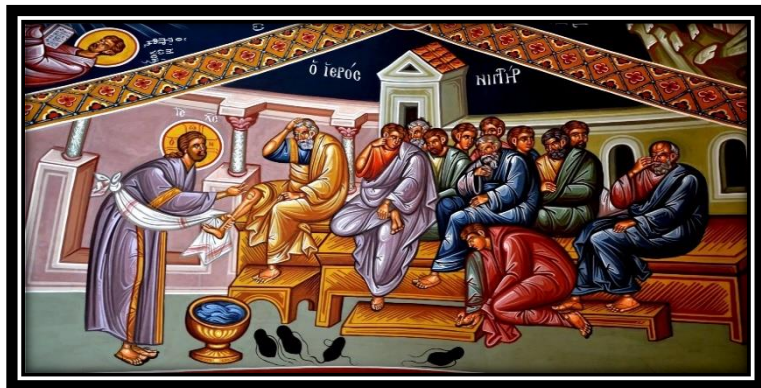
[Για Δωρεές - Εγγραφές - Συνδρομές](#)

Τράπεζα Πειραιώς:

IBAN: GR34 0172 0450 0050 4509 1901 473

(Παρακαλώ σε περίπτωση κατάθεσης να αναγράφεται το ονοματεπώνυμό σας για να σας αποστέλλεται απόδειξη)

« Καί γάρ ο υἱός του ανθρώπου ουκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλά διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν » (Μάρκ. ι' 1-45)

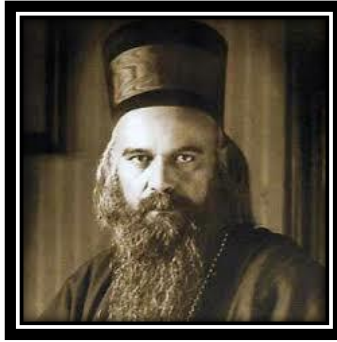
Ο Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ πρῶτος διάκονος – υπηρέτης πάντων τῶν ἀνθρώπων, πρὸς χάριν τῶν ὁποίων ἐγίνε καὶ ἄνθρωπος δια να διακονῆσαι ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἐχοντας σημαία καὶ λάβαρο τὴ διδαχὴ αὐτῆ του Χριστοῦ, με τὴν ὁποία ἀναδημιουργεῖται ὁ νέος λαός του Θεοῦ παρακαλοῦμε τὸν ἐνανθρωπίσαντα δι' ἡμᾶς Κύριο να μας εὐλογεῖ, ὥστε να πορευόμαστε πάντοτε ὡς διάκονοι τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν Του.

+π.Α.Θ

« Οι κληρονόμοι του ουρανού »

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Εκδόσεις
«Παρησία» Αθήνα 2016)

Δεύτερος Όροφος

(...συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

Όταν κτιστεί γερά ο πρώτος όροφος, ο χριστιανός βιάζεται να κτίσει τον δεύτερο. Ο πρώτος όροφος δεν προσελκύει τόσο με την ομορφιά του, όπως και το σίδηρο δεν προσελκύει, αλλά είναι γερός και χρήσιμος όπως το σίδηρο είναι γερό και χρήσιμο για τα ψηλά κτίσματα. Περισσότερο είναι μέσα στο χώμα παρά έξω από αυτό, περισσότερο αόρατο παρά ορατό, όπως κάθε θεμέλιο. Η ταπεινοφροσύνη δεν είναι κάποια αρετή που λάμπει και γυαλίζει.

Ο πρώτος όροφος είναι γεμάτος από τις σκέψεις πάνω στην προσωπική μηδαμινότητα και από την αίσθηση της μηδαμινότητας και της αδυναμίας. Ο δεύτερος όροφος είναι από δάκρυα.

«Μακάριοι οι πενθούντες

Ότι αυτοί παρακληθήσονται»

Τα δάκρυα είναι παράξενο υλικό! Εντελώς απαλά, αλλά ασφαλή. Λάμπουν σαν οπάλιος λίθος. Και πράγματι αυτός ο δεύτερος όροφος, ο όροφος των δακρύων, φαίνεται σαν από πολύτιμο οπάλιο λίθο.

Στον αλαζόνα δεν υπάρχουν δάκρυα. Επαίρεται επειδή δεν μπορεί να κλάψει και ποτέ δεν έκλαψε. Δε γνωρίζει ότι αυτό είναι αδυναμία και όχι δύναμη. Από τα μάτια του εμφανίζεται ξηρό πυρ, που εξαπλώνει την ξηρότητα στις ανθρώπινες καρδιές. Η αλαζονεία μεγαλώνει σε ρηχή γη πάνω στην πέτρα. Όμως στο βάθος εμφανίζεται η υγρασία. Η συντριβή ενώπιον του Θεού μοιάζει με βαθύ όργωμα στο οποίο εμφανίζεται υγρασία.

Ο συντετριμμένος και ταπεινός τω πνεύματι κλαίει. Η ψυχή του είναι γεμάτη δάκρυα και το μαρτυρούν τα μάτια του. Κάποιος από τους Ορθόδοξους διδασκάλους μιλούσε για δύο βαπτίσματα: ένα στο νερό κι ένα στα δάκρυα. Άλλος πάλι είπε: κλάψε μέρα και νύκτα και μη γνωρίσεις κορεσμό στο κλάμα!

Μπορεί κι εσύ να σκεφτείς: τα δάκρυα είναι σημάδι αδυναμίας! Μη σκέπτεσαι έτσι. Οι χριστιανοί που περισσότερο έκλαψαν, με ύμνους βάδισαν προς τον τόπο του μαρτυρίου.

«Τα δάκρυα είναι το έλαιο των οφθαλμών», έλεγε ο Μέγας Αντώνιος.

Οι πλέον αμαρτωλές: Μαρία η Αιγυπτία, η Ταϊσία και η Πελαγία έπλυναν τις ψυχές τους με δάκρυα και αγίασαν. Έτσι και χιλιάδες άλλοι.

Το ίδιο μπορείς κι εσύ, χριστιανέ. Για πολλά γέλια στη ζωή σίγουρα θα μετανιώσεις, αλλά ούτε για ένα χυμένο δάκρυ. Ουαί ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε – ο ἅγιος λόγος μαρτυρήθηκε ἀπὸ τα ἱερότερα χεῖλη (Λουκ. στ, 25).

Ποτέ δε φύτρωσε το κακό ἀπὸ τους σπόρους των δακρύων, ἀλλὰ ἀπὸ τους σπόρους του γέλιου φύτρωσαν πράγματι πολλά κακά. Ὅμως ούτε ὅλα τα δάκρυα εἶναι Ευαγγελικά δάκρυα. Τα δάκρυα που εἶναι ἀναγκαῖα για το κτίσιμο της πυραμίδας του Παραδείσου, δεν εἶναι ἀνὰ της υπερβολικῆς οργῆς, ούτε ἐκεῖνα της θλίψης για τους χαμένους η μη κερδισμένους θησαυρούς.

Τα Ευαγγελικά δάκρυα εἶναι ἐκεῖνα που ἀπορέουν ἀπὸ την συντετριμμένη και μετανοημένη καρδιά. Ευαγγελικά δάκρυα εἶναι δάκρυα για τον χαμένο Παράδεισο.

Ευαγγελικά δάκρυα εἶναι ἐκεῖνα που ἀνακατώνονται με τα δάκρυα των παιδιῶν και των πασχόντων. Ευαγγελικά δάκρυα εἶναι κι ἐκεῖνα που πλένουν τις προσβολές που προκαλέσαμε στην ουράνια Ἀγάπη.

Ὅπως η δροσιά προκαλεῖται ἀπὸ τη συνάντηση του ψυχροῦ και του θερμοῦ ἀέρα, ἔτσι και τα δάκρυα φυσικά και εύκολα ρέουν ἀπὸ τον ἄνθρωπο που συνάντησε τη θερμῆ ἀγάπη του ουράνιου Πατέρα. Τα δάκρυνά μου εἶναι ψωμί για μένα μέρα-νύχτα, ἐξομολογεῖται ο μετανοημένος βασιλιάς, ὅταν η κρύα του καρδιά συναντήθηκε με τη ζεστασιά του πνευματικοῦ Ἡλίου (Ψαλμ. 42, 4).

(συνεχίζεται..)

Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Βερίνου Αιγίου

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 21/09 η εκδρομή της Ενώσεώς μας στην Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Βερίνου στο Αίγιο.

Ένα από τα πολυάριθμα Μοναστήρια της Πελοποννησιακής γης, των οποίων η ιστορική παρουσία μαρτυρείται ήδη στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, είναι η Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Αίγιο, κοντά στο χωριό Βερίνο.

Το έτος 1987 η πρόνοια του Θεού οδήγησε στην Ιερά Μητρόπολη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας τον αείμνηστο Γέροντα Αρχιμανδρίτη π. Ευσέβιο Γιαννακάκη (1910-1995)

Άγιο Λειτουργό και χαρισματούχο Πνευματικό επί τριανταπέντε χρόνια στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Αθηνών και Κτήτορα της Ιεράς Μονής Εισοδίων Θεοτόκου Μαρκοπούλου Ωρωπού, με μια ομάδα ευλαβών νεανίδων, πνευματικών του τέκνων, που επιθυμούσαν να μονάσουν.

Ο ιερός λόφος του Μαθητή της Αγάπης, με το υγιεινό κλίμα, το άριστο νερό των πηγών και το πανέμορφο φυσικό τοπίο με τον ανοικτό ορίζοντα, ενέπνευσε το

Γέροντα, ο οποίος αποφασίζει να ανακαινισθεί το ερειπωμένο Μοναστήρι για να εγκατασταθεί εκεί η Αδελφότητα.

Τόσο η εγκάρδια φιλοξενία της αδελφότητας με το κέρασμα που μας έδωσαν για το καλωσόρισμα όσο και την πλούσια τράπεζα που μας ετοίμασαν για το μεσημέρι αλλά και το σύντομο ιστορικό της μονής από αδελφή μοναχή μας ανέπαισαν και στην ψυχή και στο σώμα.

Αφήνοντας το μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου πήγαμε να προσκυνήσουμε την Παναγία την Τρυπητή που την φιλοξενούσαν στο Μητροπολιτικό Ναό του Αιγίου. Εκεί ο π.Απόστολος έκανε παράκληση στην παναγία μας και μετά πήραμε το δρόμο της επιστροφής ευχόμενοι όλοι, σύντομα να ξανασμίξουμε για την επόμενη εκδρομή της Ενώσεώς μας.

Η συνεστίαση της Ενώσεώς μας

Στις 06 Οκτωβρίου 2019 ημέρα Κυριακή, η Ένωσίς μας διοργάνωσε συνεστίαση στην «Μπακαλοταβέρνα» στο Χαλάνδρι στην οδό Θουκυδίδου 6 με σκοπό να χαρούμε την κοινωνία αγάπης μεταξύ μας και να ενισχύσουμε και το έργο της Ένωσεώς μας.

Ο πνευματικός μας πατέρας π.Απόστολος Θεολόγου μετά από ένα σύντομο χαιρετισμό, ευλόγησε την βρώσιν και την πόσιν και καθίσαμε να φάμε όλοι μαζί.

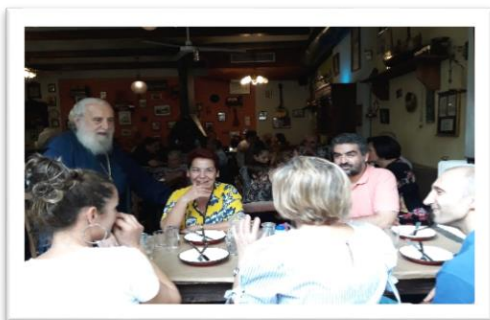

Το κλίμα ήταν ιδιαίτερα φιλικό, το περιβάλλον ήταν πολύ ζεστό και φιλόξενο, τα φαγητά ήταν πολύ νόστιμα καλομαγειρεμένα «αρτυμένα» με την αγάπη των πνευματικών αδελφών που εργάζονται εκεί όπου αρκετοί εξομολογούνται στον π.Απόστολο.

Ευχαριστούμε τον Άγιο Θεό που μας χαρίζει τέτοιες αξέχαστες οικογενειακές στιγμές, αφού με το πάθος Του εγκαθίδρυσε νέους δεσμούς, νέες συγγενικές σχέσεις. Εκεί όπου πριν υπήρχαν δεσμοί απλής συμπάθειας, γίνονται κατά τρόπον «μυστικόν» θερμότεροι και ισχυρότεροι, δεσμοί οικειότητας και αδελφοσύνης τόσο στενοί και αδιάσπαστοι, όσο δεν είναι ούτε αυτοί οι δεσμοί του αίματος.

Ευχαριστούμε και σας που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά μας και ευχόμαστε ο Άγιος Θεός να μας χαρίζει και άλλες τέτοιες χαρές στο μέλλον.

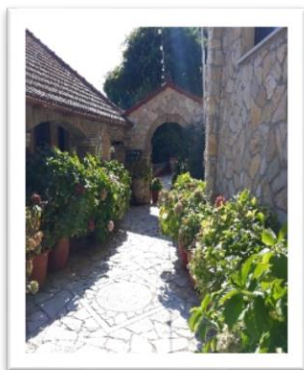

Ιερά Μονή Αγίου Βλασίου Άνω Τρικάλων Κορινθίας

Στις 28 Οκτωβρίου 2019 η Ένωσίς μας πραγματοποίησε προσκυνηματική εκδρομή στην Ιερά Μονή Αγίου Βλασίου στα Άνω Τρίκαλα Κορινθίας.

Η Μονή Αγίου Βλασίου, βρίσκεται στους πρόποδες της Ζήριας πάνω από τα άνω Τρίκαλα σε υψόμετρο 1300μ. Περίπου και χτίστηκε το 14^ο αιώνα.

Πιθανόν, σύμφωνα με τη συνήθεια που υπήρχε στους χριστιανούς να αντικαθιστούν παγανιστικά ιερά με ναούς χριστιανών μαρτύρων, να χτίστηκε στην περιοχή του αρχαίου Μύσαιον, ναός του Αγίου και θαυματουργού ιατρού όπως ήταν ο Άγιος Βλάσιος.

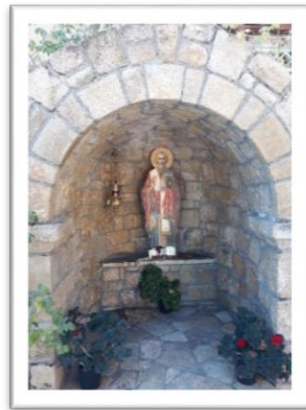
Ο Άγιος Βλάσιος αντικατέστησε τον ιατρό Ασκληπιό, του οποίου υπήρχε λατρευτικό στο Μύσαιον.

Έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορος Δικινίου (308 - 323 μ.Χ.). Σπούδασε ιατρική και προσέφερε τις ιατρικές του υπηρεσίες χωρίς χρήματα, ως φιλανθρωπία, στους πάσχοντες και ασθενείς. Εκτός από την ιατρική βοήθεια χορηγούσε δωρεάν στους ασθενείς τα

φάρμακα και τους έδινε τα έξοδα νοσηλείας τους.

Η φιλανθρωπική δραστηριότητα εκαλλιεργείτο στην ψυχή του από την αγάπη προς τον Θεό και τη μελέτη της Αγίας Γραφής. Η Εκκλησία τον δέχθηκε στις τάξεις του ιερού κλήρου και τον εξέλεξε Επίσκοπο Σεβαστείας. Λίγο αργότερα, ο Βλάσιος εγκατέλειψε την επισκοπή του και πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του σ' ένα σπήλαιο, όπου αφιερώθηκε στην

προσευχή και την άσκηση. Όταν αργότερα ξέσπασε διωγμός κατά των χριστιανών, ο έπαρχος της περιοχής Αγκικόλας, διέταξε τη σύλληψή του.

Μετά από φρικτά βασανιστήρια, διέταξε τον αποκεφαλισμό του. Η θαυματουργική εικόνα που βρίσκεται στο μοναστήρι ανάγεται στον 8ο αιώνα, εποχή των εικονομαχιών. Πιθανόν κάποιος ερημίτης ασκητής κατέφυγε στη σπηλιά του βράχου κοντά στη μονή για την διάσωσή της όπου και ασκήτεψε.

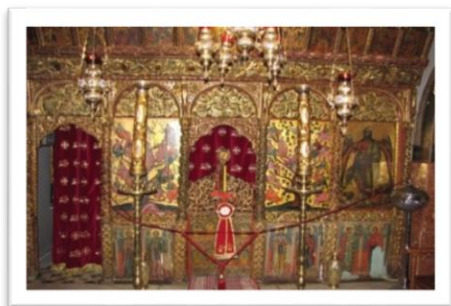
Αργότερα τον 18 αιώνα βρήκαν οι ντόπιοι την εικόνα και έχτισαν εκκλησιάκι. Στη συνέχεια την εποχή της τουρκοκρατίας ιδρύθηκε Ιερά Μονή. Υπήρξε πλούσιο μοναστήρι με μετόχια και πολλούς μοναχούς

Η Μονή αυτή διαδραμάτισε πνευματικό και καθοδηγητικό ρόλο στην περιοχή αφού στο χώρο του μυήθηκαν στη φιλική εταιρεία οι Νοταράδες και οι Δάσιοι. Την εποχή του Όθωνα ο Ανδρέας Νοταράς με εισήγησή του κατήγγησε τη μονή και όλος ο πλούτος της πέρασε στα χέρια των Νοταραίων. Μόνο ένας καλόγηρος ο Νικόδημος έμεινε και το συντηρούσε έως το 1898.

Το 1924 η μοναχή Θέκλα Σταυροπούλου διαδέχτηκε τον Τρικαλίτη θείο της Δομέτιο Κασσόρη. Με τη φροντίδα της έγινε πάλι επίσημη μονή. Το 1928 το υπουργείο θρησκευμάτων το αναγνώρισε ως γυναικεία Μονή.

Από τότε έως σήμερα το μοναστήρι γνωρίζει μεγάλη ανάπτυξη, προσέρχονται προσκυνητές της θαυματουργής εικόνας του αγίου Βλασίου από όλο τον κόσμο.

Οι μοναχές σήμερα, αν και δεν ξεπερνούν τις 5 λειτουργούν το μοναστήρι άριστα προσφέροντας σε εμάς τους κοσμικούς κάτι από τη γαλήνη της ψυχής και της πίστης τους.

Αναμφισβήτητα το μοναστήρι του αγίου Βλασίου με το αξιόλογο τέμπλο του 17ου αιώνα είναι επιβλητικό, συγκινεί, μας μεταφέρει μακριά από τα εγκόσμια.

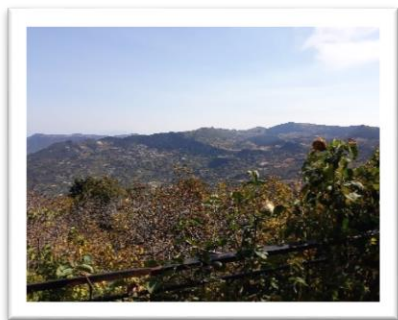
Στη Μονή εκτός από την θαυματουργή εικόνα του Αγίου Βλασίου, υπάρχει το δάκτυλο και ένα μέρος της επιγονατίδας του Αγίου τα οποία είχαμε την ευκαιρία να προσκυνήσουμε και να λάβουμε την χάρη του.

Ο Άγιος Βλάσιος εορτάζει στις 11 Φεβρουαρίου και 14 Σεπτεμβρίου που εορτάζεται στην μονή την εύρεση της εικόνας του και είναι πολιούχος του Ξυλοκάστρου Κορινθίας.

Ευχαριστούμε την αδελφότητα που μας ανέπαυσαν ψυχικά και σωματικά με την παρουσία τους, τους λόγους τους αλλά και με το κέρασμα που μας πρόσφεραν στο πολύ όμορφο και με υπέροχη θέα που είχε το Αρχονταρίκη της Μονής.

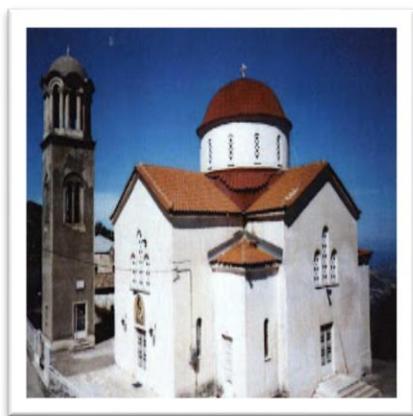

Μετά το καφεδάκι μας και τις απαραίτητες αναμνηστικές φωτογραφίες, κατευθυνθήκαμε προς ένα άλλο σημαντικό προσκύνημα, το πατρικό σπίτι του Αγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας.

Στην Άνω Συνοικία των Τρικάλων σώζεται μέχρι σήμερα, σε απλή κατάσταση ο Πύργος των Νοταράδων. Κοντά σ' αυτόν βρίσκεται ο χώρος, όπου γεννήθηκε ο Άγιος Γεράσιμος

Κεφαλληνίας. Στον χώρο αυτό υπάρχει μέχρι σήμερα ένα εκκλησάκι, το οποίο αποτελούσε τον τόπο προσευχής και άσκησης του Αγίου κατά την εφηβική του ηλικία.

Στις 16 Αυγούστου του 1968 θεμελιώθηκε στην Άνω Συνοικία των Τρικάλων και δίπλα στον χώρο, όπου γεννήθηκε ο Άγιος, ο περικαλλής ιερός ναός του θαυματουργού Αγίου Γερασίμου. Μετά από ένα έτος και συγκεκριμένα στις 16 Αυγούστου του 1969 βρέθηκαν όλοι μπροστά

σε ένα πραγματικό θαύμα. Η γενέτειρα του Αγίου Γερασίμου, τα ιστορικά Τρίκαλα Κορινθίας, είχαν αποκτήσει μεγαλοπρεπή ιερό ναό βυζαντινού ρυθμού.

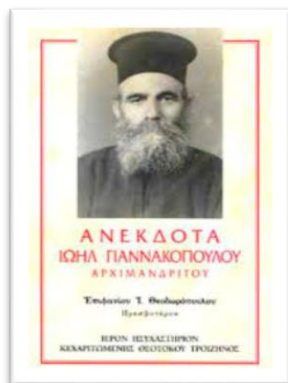
Μετά την πνευματική τροφή που αποκομίσαμε από τα προσκυνήματα, πήγαμε σε μια παραδοσιακή ταβέρνα για την υλική μας τώρα τροφή. Εκεί χαρήκαμε στιγμές χαλάρωσης και γεύσης, αναπληρώνοντας τις δυνάμεις μας τόσο σωματικά όσο και πνευματικά, καθώς ο Απόστολος Παύλος διδάσκει «Εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε». (Α' Κορινθίους 10,31)

Το απόγευμα τέλος πήραμε το δρόμο της επιστροφής γεμάτοι απ' όλες τις πλευρές αναπολώντας τις στιγμές που περάσαμε με την ευχή και προσδοκία για την επόμενη εκδρομή της Ενώσεώς μας.

« Ανέκδοτα π. Ιωήλ Γιαννακοπούλου »

Το ανώτατο αξίωμα.

Άλλο πρόσωπο ευχήθηκε στον π. Ιωήλ:

- Πάτερ μου, εύχομαι γρήγορα Δεσπότης. Θα ωφελήσετε πολύ περισσότερο την Εκκλησία.
- Να μου ευχηθείς καλύτερα να γίνω κάτι ανώτερο.
- Τι; Αρχιεπίσκοπος; Μακάρι!
- Όχι. Ακόμη ανώτερο.
- Πατριάρχης;
- Όχι. Ακόμη ανώτερο.
- Μα δεν υπάρχει τίποτε ανώτερο από Πατριάρχης.
- Να μου ευχηθείς να γίνω αυτοκράτορας.
- Αυτοκράαααατορας!!!;;;
- Ναι, αυτοκράτορας. Όχι όμως με ψιλή αλλά με δασεία.
- Δεν σας καταλαβαίνω.

—Αυτοκράτορες με φιλή είναι εκείνοι πού
εξουσιάζουν τους λαούς.
Αυτοκράτορες με δασεία είναι εκείνοι πού εξουσιάζουν
τους εαυτούς τους,
πού είναι κύριοι, όχι δούλοι των παθών τους.
Αυτό ας ευχηθούμε να γίνουμε.
Είναι το ανώτερο από όλα τα αξιώματα.

Άσκηση και αφάνεια.

Σε κάποια συζήτηση έλεγε, υπερασπίζοντας το
Μοναχικό Βίο: «Χωρίς ταπείνωση ο άνθρωπος δεν
βλέπει Θεού πρόσωπο.
Ταπείνωση για το σώμα είναι η νηστεία, η αγρυπνία, η
σκληραγωγία και γενικώς η άσκηση.
Ταπείνωση για την ψυχή είναι η αφάνεια.
Άσκηση λοιπόν και αφάνεια. Να τα μέσα που κρατούν
σε ταπείνωση και το σώμα και την ψυχή.
Και ο Μοναχός αυτό ακριβώς κάνει:
Ταπεινώνει με την άσκηση το σώμα και με την αφάνεια
την ψυχή.

Εσύ ρωτάς και εγώ απαντώ!

Ποιός είναι ο σκοπός για τον οποίο μάς δημιούργησε ο Θεός σ' αυτήν την ζωή, από ποῦ ἤρθαμε, γιατί ἤρθαμε καί ποῦ θά πάμε;

Όλοι μας προήλθαμε ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, προκειμένου νά γίνουμε ἀπό αὐτήν ἐδῶ τή ζωή μέτοχοι τῶν μελλόντων καί αἰωνίων ἀγαθῶν, τά ὅποια ταυτίζονται οὐσιαστικά καί πρακτικά μέ τήν ἴδια τή ζωή τοῦ Θεοῦ. Ἡ παρούσα ἐπίγεια ζωή μας ἀποτελεῖ μία προσφορά τοῦ Θεοῦ γιά ἐλεύθερη ἄσκηση τῆς αὐτεξούσιας θελήσεώς μας, προκειμένου νά ἀνταποκριθεῖ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ὅποιο εἶναι ἀπολύτως σύμφωνο μέ τίς προδιαγραφές τῆς ὑπάρξεώς μας. Καί αὐτό, ἐπειδή ὁ ἴδιος ὁ Θεός εἶναι ὁ κατασκευαστής μας. Μᾶς δημιούργησε κατ' εἰκόνα του, γιά νά μπορούμε νά ἀνταποκριθοῦμε στό σκοπό τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ὁ σκοπός αὐτός εἶναι τό γνωστό "καθ' ὁμοίωσιν", δηλαδή νά γίνουμε χαρισματικῶς μέτοχοι τῆς ἄκτιστης ζωῆς τοῦ Θεοῦ. Καί ὁ τρόπος γιά νά πετύχουμε τόν σκοπό αὐτό εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν του, οἱ ὁποῖες εἶναι σύμφωνες μέ τίς προδιαγραφές τῆς ὑπάρξεώς μας. Ἄν, ὅμως, αἰσθανόμαστε, πῶς οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τό θέλημά μας καί τίς ἐπιθυμίες μας, πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι αὐτό δέν ὀφείλεται στή φύση μας, ἀλλά στήν κατάχρηση τῆς ἐλευθερίας μας καί στίς ἀμαρτίες μας.

Κατά συνέπεια, ήρθαμε στον παρόντα κόσμο, για να δοκιμαστεί ή αγάπη μας προς τον Θεό και τον συνάνθρωπό μας με την ελεύθερη ανταπόκρισή μας στις εντολές του Θεού, προκειμένου να γίνουμε μέτοχοι της ζωής του Τριαδικού Θεού, στο μέτρο της δεκτικότητάς μας σ' αυτήν την αυτοπροσφορά του Θεού.

Η δεκτικότητα αυτή νοείται ως ύπαρξιακή ευρυχωρία μας, που εξαρτάται από την επίγεια αγαπητική τήρηση των εντολών του Θεού.

Είμαι χριστιανός Ορθόδοξος πηγαίνω στην Εκκλησία, συμμετέχω στα Μυστήρια και προσπαθώ να κάνω το θέλημα του Θεού στη ζωή μου, είναι αρκετά αυτά;

Το να είναι κανείς μέλος της Εκκλησίας του Χριστού ζωντανό, ισοδυναμεί με το να είναι μέλος του σώματος του Χριστού. Με άλλα λόγια δεν απέχει καθόλου από την αιώνια ζωή και τη σωτηρία.

Αρκεί φυσικά να είναι ειλικρινής, να αγωνίζεται όσο μπορεί, να εφαρμόζει το θέλημα του Θεού και να εξομολογείται και κοινωνεί τακτικά, όπως τον συμβουλεύει ο πνευματικός του (ο γιατρός της ψυχής).

Αυτός είναι το παιδί του Θεού, ο εκλεκτός του Θεού, ο φιλότιμος εργάτης του αμπελώνος, που θα αμοιφθεί πλουσιοπάροχα και όταν έλθει εκείνη η ώρα της Ουράνιας Αμοιβής, αλλά και στη ζωή αυτή με την πλούσια ευλογία του Θεού.

Όταν κλείνω τα μάτια μου στις συνάξεις, μαζεύονται οι λογισμοί• άραγε είναι καλό, ή μήπως φαίνομαι ότι κάνω κάτι παράξενο μπροστά στους αδελφούς που είναι εκεί παρόντες και σκανδαλίζονται;

Εάν γενικά κλείνοντας τα μάτια σου στις συνάξεις μαζεύονται οι λογισμοί σου για το Θεό, μη σκεφθείς κανένα• κι αν ακόμα φανείς, όπως είπες, ότι κάνεις κάτι παράξενο μπροστά στους αδελφούς που είναι παρόντες εκεί μαζί με σένα.

Εάν παρακαλέσω τους αγίους για το πάθος της ψυχής ή του σώματος, και πιστεύω ότι υπάρχει άμεση θεραπεία, άραγε θα γίνει έτσι, κι αν ακόμα δε με συμφέρει η άμεση θεραπεία;

Δεν είναι καλό από τώρα να προσεύχεσαι με αυθεντία, χωρίς να γνωρίζεις αν σε συμφέρει να γιατρευθείς από το πάθος, αλλά να το αφήσεις σ' εκείνον που είπε• «ο ουράνιος Πατέρας σας γνωρίζει τι χρειάζεσθε, προτού να του το ζητήσετε». Έτσι λοιπόν προσευχήσου στο Θεό, λέγοντας• 'Δέσποτα, είμαι στα χέρια σου, ελέησε με σύμφωνα με το θέλημα σου• και αν με συμφέρει, θεράπευσε με γρήγορα'. Παρακάλεσε τους αγίους να προσευχηθούν το ίδιο και πίστεψε αδίστακτα, ότι θα κάνει αυτό που σε ωφελεί. Και ευχαρίστησε τον σε κάθε περίπτωση, ενθυμούμενος το, «να τον ευχαριστείτε για το κάθε τι», και θα ωφεληθείς στην ψυχή και στο σώμα.

